

Biskoppen over Københavns Stift

Akt nr.: 2253341
København den: 27/1 2023

Kirkeministeren

Nørregade 11
1165 København K

Kære Louise Schack Elholm

Tlf: 33 47 65 00
kmbh@km.dk

Af Kirkeministeren er jeg den 24. januar 2023, ved akt.nr. 266542, blevet anmodet om at fremsætte min vurdering af, om en afskaffelse af store bededag (Bededag) som helligdag den 4. fredag efter påske isoleret set vil være i strid med folkekirkens bekendelsesgrundlag.

Hermed oversender jeg mit svar:

Bønnen er det troende menneskes åndedræt. Ved Helligånden gives der mennesket tillid til Guds hellige ord, der forvandler verden med nåde og barmhjertighed. I bønnen tager Gud ophold i mennesket. Kristus bliver nærværende, og mennesket får en mulighed for ikke at blive fanget i selvished, frygt eller ønsket om at leve på bekostning af andre. Når Kristus i bønnen bliver nærværende, bliver mennesket menneskeligt og søger fred, forsoning og relationer.

Bededagen er oprindeligt den særlige dag i folkekirken, hvor mennesket gør bod for sin synd og beder om, at landet må blive beskyttet mod misvækst og krig. Det er en dag, hvor der bedes for landet, Folketinget og Regeringen og naturligvis for monarken.

En nyere tradition er, at bededagen er en stor konfirmationsdag.

Læren om de to regimenter, det verdslige og det gejstlige, er central i evangelisk-luthersk tænkning, og derfor konstateres det med forundring, at ministeren ved anvendelsen af den kongelige resolution griber ind i

folkekirkens indre anliggender, idet afskaffelsen af en helligdag også er et indgreb i Ritual- og Alterbogen. Dette indgreb er i uoverensstemmelse med evangelisk-luthersk lære, som det udtrykkes i Den Augsburgske Bekendelses artikel 28.

Siden grundlovens indførelse i 1849 har der været udvist forståelse for, at Regering og Folketing har hørt folkekirkens parter, når der blev lovgivet om folkekirkens ydre anliggender og ved kongelig resolution fastsat regler for de indre anliggender.

Gennemførelsen af denne kongelige resolution er et markant brud på denne tradition, hvilket folkekirkens forskellige parter har bragt i erindring ved henvendelse af 18. januar 2023 til Kirkeministeren.

Den Augsburgske Bekendelse, sammen med de øvrige bekendelsesskrifter, garanterer en økumenisk åbenhed, og er karakteriseret ved at udtrykke en sjælden teologisk frihed.

Bekendelsens artikel 7 udtrykker således, at "til kirkens sande enhed er det tilstrækkeligt at være enig om evangeliets forkyndelse og sakramenternes forvaltning. Det er ikke nødvendigt, at der over alt er ensartede menneskelige traditioner og riter eller ceremonier..."

Man kan derfor ikke hævde, at bededagen er nødvendig for kirken, og at en kirke uden en bededag ikke kan betragtes som evangelisk-luthersk.

Jeg må dog henlede opmærksomheden på, at det, der i evangelisk-luthersk teologisk tænkning opfattes som en teologisk frihed, ved denne lejlighed opleves som en politisk udnyttelse til at inddrage en helligdag.

Som i andre af livets spørgsmål, kan et forenklet spørgsmål afføde svar, der ikke tager højde for sagens kompleksitet. Jeg er ikke i tvivl om, at processen omkring indgrebet i Ritual- og Alterbog ikke er i overensstemmelse med hverken evangelisk-luthersk lære, eller med den danske tradition siden grundlovens indførelse i Danmark mht. lovgivning på det kirkelige område.

Der er heller ingen tvivl om, at naturligvis kan man være en evangelisk-luthersk kirke uden at have de samme riter og ceremonier som andre kirker af samme konfessionelle familie, har.

Det er mit håb, at vi også fremover vil have modet til at fortsætte den danske samfundsmodel, som er kendetegnet ved samtale og medinddragelse.

Med venlig hilsen

Peter Skov-Jakobsen

Biskoppen over Københavns Stift

Kopi til alle biskopper og stifter